

ע"פ 18056/04 - שהרבני פרחול ועיזוב בע"מ, יצחק שהרבני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 16-04-18056 שהרבני פרחול ועיזוב בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת דבורה עטר
מעוררים
1. שהרבני פרחול ועיזוב בע"מ
2. יצחק שהרבני
נגד
מדינת ישראל
משיבים

החלטה

- לפני בקשה להארכת موعد להגשת שני ערעורים, מכוח סעיף 201 **חוק סדר הדין הפלילי** [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "הבקשה").
- נגד המבוקשים, הוגש, בבית משפט השלום בראשל"צ, כתוב אישום, ברע"ס 11-12-36640-3 מדינת ישראל נגד שהרבני פרחול ועיזוב בע"מ ואח' בגין ביצוע עבירה של ניהול עסק ללא רישיון עסק לניהולו, כמפורט בפרט רישוי 6.1 א' לצו רישיון עסקים (עסקים טעוני רישוי) (להלן: "הצוו" ולהלן: "ההיליך הראשון"). המבוקשים הורשו על פי הodiumם ובוים 5.9.12 נגזר דין ובין היתר הורה בית משפט קמא על מתן צו סגירה לעסק, שייכנס לתקפו ביום 1.6.13 אלא אם כן יתקבל רישיון עסק כדין (להלן: "צוו הסגירה").
- נוכחות קיומ צו הסגירה, נגד המבוקשים, בבית משפט השלום בראשל"צ, כתוב אישום נוסף ברע"ס 14-02-5663 מדינת ישראל נגד שהרבני פרחול ועיזוב בע"מ ואח' (להלן: "ההיליך השני"). המבוקשים הורשו על פי הodiumם גם במינוים להם בהיליך השני ובוים 10.12.14 נגזר דין.
- ב"כ המבוקשים פירט בבקשתם כי המבוקשים מנהלים עסק לאחסן מוצר פרחול (להלן: "העסק"), שעיקר תכליתו לשרת חנות לממכר קמעונאות הצמודה אליו (להלן: "החנות"). לטענתו, המבוקשים הורשו אמם על פי הodiumם. ואולם הודה בהיותם בלתי מוצגים ולא היה מקום להרשעם מלכתחילה מאחר והעסק שבניהולם אינם טעון רישיון לניהולו, מכוח הסיג הקבוע בפרט רישוי 6.1 א' לצו, הפטור מרישיון, מחסן הצמוד לממכר קמעונאות שעיקר תכליתו לשרתה (להלן: "הסיג").

עמוד 1

הוסיף וטען ב"כ המבקשים כי דין הבקשה להתקבל. שכן הצבעו על טעם ממשי המניח את הדעת לאישור בהגשת הערעור, נוכח היותם בלתי מיוצגים בהליך הראשוני והשני ואף לאור סיכון הערעור להתקבל.

4. ב"כ המשיבה עטרה לבית המשפט לדוחות את הבקשה. היא הדגישה כי המועד להגשת הערעור חלף זה מכבר ובהקשר להליך הראשוני, לפני 3.5 שנים ובಹליך השני מזה למעלה משנה.

עוד לדבריה, סיכון הערעור להתקבל קלושים. שכן תכלית הסיג לפטור מרישוי מחסן המיועד לשרת את העסק ופעילותו טפלה לפעילות העיקרית של העסק. ואילו בעניינו, הפעולות העיקרית של העסק היא אחסון מוצר הפרזול ואילו החנות טפלה לשימוש עיקרי זה.

כן לדבריה, אף אם נמצאה מנוקדת הנחה כי המהות העיקרית של העסק היא המכירה בחנות, עדין היא העסק בכללתו טועון רישוי, לפי פריט 10.14 ה' לצו, אשר מחייב רישיון של עסק לאחסון ומיכרת מתכת.

דין והכרעה

5. בע"פ 4556/15 **ויליאם חיישבן נ' מדינת ישראל** (8.7.2015) נקבע בהקשר להארכת מועד להגשת ערעור כדלקמן:

"**כידוע, משתמש התקופה בת 45 הימים שנקבעה בחוק להגשת ערעור, הפק פסק דין של בית משפט השלום בעניינו של המערער לחלוות, אף אם לא נוצאה זכות הערעור. אמן סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 מסמיך את בית המשפט להאריך את המועד להגשת ערעור, ואולם -**

"**בית משפט זה חוזר וקבע כי על המבקש הארכת מועד להציג טעם ממשי המניח את הדעת'... בין השיקולים שעלו בבית המשפט לשקל לעניין הארכת המועד נמנים משכו של האישור, הנימוקים לו וסיכון ההליך העיקרי** (ע"פ 10/2585 נגר נ' מדינת ישראל (13.4.2010))."

(וראו גם: ע"פ 12/8871 גולוב נ' מדינת ישראל (16.12.2012); ע"פ 06/7754 ציפר נ' מדינת ישראל (15.10.2006); בש"פ 09/6125 רבין נ' מדינת ישראל (11.8.2009); ע"פ 07/6606 מזרחי נ' מדינת ישראל (30.8.2007)."

5. וב униינו, ההליך הראשוני הפק לחלוות, לפני פרק זמן של 3.5 שנים ואילו ההליך השני, שעניינו הפרת צו הסגירהמושא ההליך הראשוני, הפק לחלוות, לפני פרק זמן של כמנה.

לאור האזכור האמור, חל על המבקשים נטל מוגבר להוכיח התקיימותה של עילה המצדיקה את האישור, כמו

גם כי סיכון הערעור להתקבל טובים (ר' בש"פ 11081/08 **כמאל אבו יוסף נ' מדינת ישראל**).

אין בעובדה שהمبرקשים לא היו מיוצגים בהליכים הראשון והשני, כשלעצמה, כדי להוות טעם ממשי המצדיק מנינה וביה את השינוי הממושך בהגשת התביעה . מה גם שלא נשמעה כל טענה באשר לאיו מינו יציג משפטן, אלא אך נכון כתוב אישום נוסף שהוגש נגדם בגין אי קיום צו הסגירה גם כיום.

גם בהקשר לסיכון הערעור, לא הוצג טעם של ממש העשי להצדיק את הארכת המועד המבוקשת. זאת לעומת מתגבות המשיבה, באשר לאי תחולת הסיג, אף לשיטת ב"כ המברקשים, שכן העסוק בכללותו טען רישוי, לפי פריט 10.14 ה' לצו, נכון מהותנו- אחסון ומכירת מתקנות.

.6 אשר על כן אני מורה על דוחית התביעה.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, בהעדך
הצדדים.